

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

2. února 2017 *

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Evropské unie TOSCORO — Starší chráněné zeměpisné označení ‚Toscano‘ — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 142 nařízení (ES) č. 40/94 — Články 13 a 14 nařízení (EHS) č. 2081/92 — Prohlášení částečné neplatnosti“

Ve věci T-510/15,

Roberto Mengozzi, s bydlištěm v Monaku (Monako), zastoupený T. Schuffeneckerem, advokátem,

žalobce,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Schiffkem a S. Crabbe, jako zmocněnci,

žalovanému,

podporovanému

Italskou republikou, zastoupenou G. Palmieri, jako zmocněnkyní,

vedlejší účastníci,

přičemž dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupujícím jako vedlejší účastník řízení před Tribunálem, je

Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP, se sídlem ve Florencii (Itálie), zastoupené F. Albisinnim, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. června 2015 (věc R 322/2014-2), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP a R. Mengozzim,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení V. Tomljenović, předsedkyně, A. Marcoulli (zpravodajka) a A. Kornezov, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 7. září 2015,

* Jednací jazyk: angličtina

s přihlédnutím k vyjádření EUIPO k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 5. listopadu 2015,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejšího účastníka řízení k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 17. listopadu 2015,

s přihlédnutím k rozhodnutí předsedkyně sedmého senátu Tribunálu ze dne 15. ledna 2016, kterým bylo povoleno vedlejší účastenství Italské republiky na podporu návrhových žádání EUIPO,

s přihlédnutím ke spisu vedlejší účastnice předloženému Italskou republikou a došlému kanceláři Tribunálu dne 1. března 2016,

s přihlédnutím k vyjádření žalobce došlému kanceláři Tribunálu dne 14. dubna 2016,

s přihlédnutím k novému přidělení věci sedmému senátu,

s přihlédnutím ke změně složení senátů Tribunálu,

s přihlédnutím k tomu, že hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 17. června 2002 podal žalobce, Roberto Mengozzi, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), v pozměněném znění [toto nařízení bylo nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1)].
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení TOSCORO.
- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 29 a 30 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 29: „Olej a jedlé tuky; rostlinné jedlé oleje, zejména olivový olej; potravinové krémy, zejména krémy z ořechů, artyčokové krémy s lanýžovou šťávou, krémy ze zelených a černých oliv; houby v omáčce a sušené houby“;
 - třída 30: „Káva, kávové výtažky a přípravky na bázi kávy; kávové náhražky a výtažky z kávových náhražek; čaj, výtažky z čaje a přípravky na bázi čaje; kakao a přípravky na bázi kakaa, čokoláda, čokoládové výrobky, cukrářské výrobky; cukr; přírodní sladidla; pekárenské výrobky, chléb, droždí, sladké pečivo; pečené sušenky; koláče, dezerty, pudinky; zmrzlina, výrobky pro přípravu zmrzliny; med a medové náhražky; snídaňové cereálie, rýže, těstoviny, potravinové výrobky na bázi rýže, mouky nebo obilnin, také ve formě hotových jídel; výrobky pro ochucování nebo koření potravin, salátové zálivky, ocet, majonéza, pizza, omáčky, zejména rajčatové a rostlinné omáčky“.

- 4 Dne 17. listopadu 2003 bylo slovní označení TOSCORO zapsáno jako ochranná známka Evropské unie pod číslem 002752509.
- 5 Zápis napadené ochranné známky byl zveřejněn ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 2004/001 ze dne 5. ledna 2004.
- 6 Dne 10. prosince 2012 podal vedlejší účastník řízení, sdružení Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP, k EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. c), g) a k) nařízení č. 207/2009 ve spojení s čl. 52 odst. 1 písm. a) téhož nařízení.
- 7 Návrh na prohlášení neplatnosti se opíral o chráněné zeměpisné označení (CHZO) „Toscano“, zapsané v Evropské unii na základě nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4) [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2006, L 93, s. 12), jež bylo nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1)]. CHZO „Toscano“ bylo zapsáno pro výrobek „olivový olej“ nařízením Komise (ES) č. 644/98 ze dne 20. března 1998, kterým se doplňuje příloha nařízení (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 nařízení č. 2081/92 (Úř. věst. 1998, L 87, s. 8; Zvl. vyd. 03/22, s. 333).
- 8 Návrh na prohlášení neplatnosti byl podán ve vztahu ke všem výrobkům, na něž se vztahovala napadená ochranná známka.
- 9 Dne 29. listopadu 2013 vyhovělo zrušovací oddělení návrhu na prohlášení neplatnosti ve vztahu k některým výrobkům zařazeným do třídy 29 („olej a jedlé tuky“, „rostlinné jedlé oleje a zejména olivový olej“) a třídy 30 („výrobky pro ochucování nebo koření potravin, salátové zálivky“).
- 10 Dne 27. ledna 2014 podal žalobce proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání k EUIPO na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009. Vedlejší účastník podal rovněž vzájemné odvolání proti tomuto rozhodnutí.
- 11 Rozhodnutím ze dne 5. června 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát EUIPO odvolání žalobce a vedlejšího účastníka částečně vyhověl. Zprvu uvedl, že čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 se na projednávanou věc nepoužije, neboť toto ustanovení nebylo účinné v době podání přihlášky napadené ochranné známky. Zadruhé měl odvolací senát s odkazem na článek 142 nařízení č. 40/94 za to, že čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2081/92 se na projednávanou věc použijí přímo. Na tomto základě a s přihlédnutím k vizuální a fonetické podobnosti kolidujících označení dospěl k závěru, že užívání označení TOSCORO evokuje dotčené CHZO ve vztahu k některým výrobkům zařazeným do třídy 29 („olej a jedlé tuky“, „rostlinné jedlé oleje a zejména olivový olej“ a „krémy ze zelených a černých oliv“) a že je třeba prohlásit napadenou ochrannou známku, pokud jde o tyto výrobky, za neplatnou.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 12 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž měl odvolací senát za to, že napadená ochranná známka je neplatná pro výrobky „olej a jedlé tuky“, „rostlinné jedlé oleje a zejména olivový olej“ a „krém ze zelených a černých oliv“;

- prohlásil, že napadená ochranná známka je platná, a ponechal ji v rejstříku ochranných známek Evropské unie pro výše uvedené výrobky;
 - uložil EUIPO a vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených před odvolacím senátem.
- 13 EUIPO a vedlejší účastník navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.
- 14 Italská republika navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.

Právní otázky

- 15 Žalobce uplatňuje na podporu žaloby tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1151/2012. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení v analýze podobnosti kolidujících označení v rámci čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 15 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) ze dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 214, dále jen „Dohoda TRIPS“), obsažené v příloze 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3).

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1151/2012

- 16 Žalobce upřesňuje, že nezpochybňuje použitelnost čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 na projednávaný případ. Domnívá se však, že odvolací senát se při použití tohoto ustanovení dopustil nesprávného posouzení. Žalobce především zdůrazňuje, že výraz „toscano“ odkazuje na osobu, která žije v italském regionu Toskánsko. Dotčené CHZO tudíž popisuje všechny výrobky pocházející z tohoto regionu a výraz „toscano“ je druhové povahy, například pro olivový olej. Žalobce uvádí, že čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1151/2012 stanoví, že CHZO „nesmějí zdruhovět“. V tomto rámci výraz „toscoro“, který v žádném ohledu neevokuje region Toskánsko, nemůže být zaměněn s dotčeným CHZO pro olivový olej nebo podobné výrobky.
- 17 EUIPO, podporovaný Italskou republikou, a vedlejší účastník zpochybňují argumenty žalobce.
- 18 Úvodem je třeba poukázat na to, že slova „nesmějí zdruhovět“, jež žalobce cituje jako údajnou pasáž čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1151/2012, ve skutečnosti odkazují na čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1151/2012, který stanoví, že „[c]hráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení nesmějí zdruhovět“.
- 19 Je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který je použitelný pro Tribunál na základě článku 53 téhož statutu, a čl. 177 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Tribunálu musí žaloba obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tento popis musí být dostatečně jasný a přesný, aby žalovanému umožnil připravit si obranu a Tribunálu umožnil rozhodnout o žalobě případně i bez dalších podpůrných informací [viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Omya v. OHIM – Alpha Calcit (CALCIMATT), T-547/10, nezveřejněný, EU:T:2012:178, bod 19 a citovaná judikatura].

- 20 V projednávaném případě se přitom žalobce na podporu svého žalobního důvodu sice dovolává čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1151/2012, avšak cituje ustanovení čl. 13 odst. 2 téhož nařízení. Žalobce mimoto na žádném místě své žaloby neupřesňuje, proč měla být dovolávaná ustanovení odvolacím senátem použita, ani proč odvolací senát v tomto kontextu nesprávně použil čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009, jehož se žalobce rovněž dovolává. Jak dále jasně vyplývá z bodu 21 napadeného rozhodnutí, odvolací senát uvedl, že čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 je na projednávaný případ nepoužitelný. Z napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že odvolací senát použil relevantní ustanovení nařízení č. 2081/92, a nikoli ustanovení nařízení č. 1151/2012, jehož se před Tribunálem dovolává žalobce. Proto, jak tvrdí EUIPO ve svých písemnostech, nesplňuje popis prvního žalobního důvodu podmínky stanovené v čl. 177 odst. 1 písm. d) jednacího řádu.
- 21 Pro úplnost je třeba připomenout, že cílem žaloby podané k Tribunálu je přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009 a že v rámci sporu týkajícího se prohlášení neplatnosti musí být legalita napadeného aktu posuzována v závislosti na skutkových a právních okolnostech existujících k datu, kdy byl akt přijat. Úkolem Tribunálu tudíž není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle důkazů, které jsou poprvé předloženy až v řízení před Tribunálem [viz rozsudek ze dne 24. června 2014, Unister v. OHIM (Ab in den Urlaub), T-273/12, nezveřejněný, EU:T:2014:568, bod 43 a citovaná judikatura]. Skutkové okolnosti, jež jsou uplatňovány před Tribunálem, aniž byly předtím uplatněny před odděleními EUIPO, mohou mít vliv na legalitu takového rozhodnutí, pouze pokud je EUIPO měl vzít v úvahu z úřední povinnosti [viz rozsudek ze dne 6. února 2013, Maharishi Foundation v. OHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE), T-426/11, nezveřejněný, EU:T:2013:63, bod 36 a citovaná judikatura]. Podle článku 188 jednacího řádu navíc nesmějí spisy předložené účastníky řízení před Tribunálem měnit předmět sporu před odvolacím senátem.
- 22 Jak přitom uvádí EUIPO ve svých písemnostech, žalobce před odděleními EUIPO nikdy netvrdil, že by dotčené CHZO zdruhovělo, ani v této souvislosti nepoukazoval na ustanovení nařízení č. 1151/2012, jichž se dovolával před Tribunálem. Žádná okolnost mimoto neumožňuje mít za to, že skutečnosti uvedené před Tribunálem měl vzít EUIPO v úvahu z úřední povinnosti, což ostatně žalobce ani netvrdí.
- 23 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba první žalobní důvod odmítnout jako nepřijatelný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení v analýze podobnosti kolidujících označení

- 24 Žalobce tvrdí, že i když CHZO nezduhovělo, což neuznává, dopustil se odvolací senát nesprávného posouzení ve své analýze podobnosti kolidujících označení v rámci použití čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012. Z fonetického hlediska se výraz „toscoro“ vyslovuje, přinejmenším v angličtině, italštině a španělštině, s přízvukem na poslední slabice. Výraz „toscano“ se přinejmenším angličtině vyslovuje s přízvukem na prostřední slabice. Kolidující označení se tedy v tomto ohledu liší. Stejně tak se liší z vizuálního hlediska, a to s ohledem na svůj pravopis. A konečně z pojmového hlediska je výraz „toscoro“ výrazem vymyšleným, kdežto dotčené CHZO odráží skutečnost, že se jedná o olivový olej pocházející z Toskánska. Kolidující označení jsou tedy odlišná i z tohoto hlediska. Odvolací senát podle žalobce neměl napadenou ochrannou známku a dotčené CHZO dělit na jednotlivé segmenty. Žalobce dále uvádí, že dotčené CHZO nemá dobré jméno. V tomto kontextu nebude průměrný spotřebitel kolidující označení zaměňovat a žalobce nesouhlasí se závěrem odvolacího senátu, že napadená ochranná známka evokuje dotčené CHZO. Žalobce dodává, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když na jedné straně zamítl jeho argument, že EUIPO zapsal ochranné známky velmi podobné dotčenému CHZO, a na druhé straně měl za to, že krém z oliv je srovnatelný s olivovým olejem.
- 25 EUIPO, podporovaný Italskou republikou, a vedlejší účastník zpochybňují argumenty žalobce.

- 26 Úvodem je třeba poukázat na to, že v rámci druhého žalobního důvodu napadá žalobce na jedné straně srovnání kolidujících označení provedené odvolacím senátem a na druhé straně závěr, že olivový olej a krém ze zelených a černých oliv jsou výrobky stejného druhu.
- 27 Kromě toho je třeba zdůraznit, že na rozdíl od tvrzení žalobce odvolací senát nepoužil čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1151/2012. Domníval se totiž, že čl. 7 odst. 1 písm. k) nařízení č. 207/2009 je na projednávaný případ nepoužitelný (bod 21 napadeného rozhodnutí), a poté upřesnil, že toto ustanovení ve skutečnosti pouze kodifikuje pravidla vyplývající z čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2081/92, která jsou na projednávaný případ použitelná na základě článku 142 nařízení č. 40/94. Odvolací senát dodal, že pokud je povinen vycházet z téhož důvodu prohlášení absolutní neplatnosti, jakého se dovolává strana sporu, je rovněž povinen z něj vycházet v souladu s právními předpisy účinnými v době podání přihlášky napadené ochranné známky (body 27 a 28 napadeného rozhodnutí). Žalobce přitom před Tribunálem nezpochybnuje sled úvah odvolacího senátu v tomto ohledu.
- 28 V otázce právní úpravy použitelné ve sporu je třeba připomenout, že článek 142 nařízení č. 40/94, ve znění použitelném na projednávaný případ, stanoví, že „[t]ímto nařízením není dotčeno nařízení [...] č. 2081/92 [...], a zejména článek 14 uvedeného nařízení“. Článek 14 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 2081/92, ve znění použitelném na projednávaný případ, mimo jiné stanoví, že „[p]okud je zapsáno [...] zeměpisné označení podle tohoto nařízení, zamítne se přihláška ochranné známky odpovídající některé ze situací uvedených v článku 13 a týkající se téhož druhu produktu, pokud tato přihláška ochranné známky byla podána po dni zveřejnění podle čl. 6 odst. 2 [této nařízení]“. Článek 14 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 2081/92 stanoví, že „[o]chranné známky zapsané v rozporu s prvním pododstavcem [tohoto ustanovení] se prohlásí za neplatné“.
- 29 Z toho vyplývá, že EUIPO je povinen použít nařízení č. 40/94 takovým způsobem, aby nebyla dotčena ochrana přiznaná CHZO nařízením č. 2081/92. EUIPO především musí na základě čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2081/92 odmítnout zápis jakékoli ochranné známky v jedné ze situací uvedených v článku 13 této nařízení a týkajících se téhož druhu výrobku, a pokud již byla ochranná známka zapsána, prohlásit ji za neplatnou [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2007, Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano v. OHIM – Biraghi (GRANA BIRAGHI), T-291/03, EU:T:2007:255, body 53 až 56].
- 30 V projednávaném případě použil odvolací senát čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2081/92, který stanoví, že „zapsané názvy jsou chráněny proti jakémukoliv zneužití, napodobení nebo vyvolání domněnky [nebo evokování], i když je skutečný původ produktu uveden nebo je chráněné označení přeloženo nebo doprovázeno výrazem jako ‚druh‘, ‚typ‘, ‚metoda‘, ‚na způsob‘, ‚napodobeno‘, nebo podobným výrazem“. Vzhledem k vizuální a fonetické podobnosti kolidujících označení dospěl odvolací senát k závěru, že užití označení TOSCORO je evokováním dotčeného CHZO pro některé výrobky spadající do třídy 29.
- 31 Pojem „evokování“ uvedený v čl. 13 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2081/92 se vztahuje na situaci, kdy výraz použitý k označení výrobku zahrnuje část chráněného označení takovým způsobem, že setká-li se spotřebitel s názvem výrobku, v myslí se mu vybaví obraz výrobku, jehož označení je chráněno (rozsudky ze dne 4. března 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, C-87/97, EU:C:1999:115, bod 25, a ze dne 26. února 2008, Komise v. Německo, C-132/05, EU:C:2008:117, bod 44). V tomto ohledu přihlížel Soudní dvůr k fonetické a vizuální podobnosti, jež mohla existovat mezi prodejními názvy. Soudní dvůr rovněž uvedl, že je případně nutné přihlížet k „pojmové blízkosti“ mezi výrazy vyskytujícími se v různých jazycích. A konečně Soudní dvůr rozhodl, že k evokování chráněného označení může dojít i tehdy, neexistuje-li žádné nebezpečí záměny mezi dotyčnými výrobky, přičemž je zejména důležité, aby v povědomí veřejnosti nedošlo k vytvoření myšlenkové asociace ohledně původu výrobku, anebo se hospodářskému subjektu neumožnilo neoprávněně těžit z pověsti CHZO (viz obdobně rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, body 33, 35 a 45 a citovaná judikatura).

- 32 Kromě toho s přihlédnutím k cílům nařízení č. 2081/92, jež spočívají zejména v zajištění ochrany spotřebitele (rozsudek ze dne 25. června 2002, Bigi, C-66/00, EU:C:2002:397, bod 31), je třeba zohlednit předpokládané očekávání průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele (obdobně viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, body 24 a 25). Je třeba rovněž připomenout, že tento spotřebitel v tomto ohledu obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily (rozsudek ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, bod 35). A konečně s přihlédnutím ke kolidujícím označením se spotřebitelem rozumí unijní spotřebitel (viz obdobně rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, bod 27).
- 33 Pokud jde o srovnání kolidujících označení, spočívají argumenty žalobce především na okolnosti, že označení jsou rozdílná, a napadená ochranná známka tudíž neevokuje dotčené CHZO.
- 34 Jak však správně uvedl odvolací senát, je začátek každého označení totožný, a sice část slova „tosc“. V tomto směru je třeba připomenout, že spotřebitelé si obecně lépe pamatují začátek označení než jeho konec [rozsudky ze dne 16. března 2005, L'Oréal v. OHIM – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, EU:T:2005:102, body 64 a 65, a ze dne 15. července 2015, Westermann Lernspielverlag v. OHIM – Diset (bambinoLÜK), T-333/13, nezveřejněný, EU:T:2015:490, bod 26].
- 35 Kromě toho je stejné i poslední písmeno obou kolidujících označení, totiž písmeno „o“.
- 36 Kolidující označení, obě sestávající ze sedmi písmen a tří slabik, tak mají společných pět stejně umístěných písmen.
- 37 Odvolací senát se tedy mohl domnívat, aniž se tím dopustil nesprávného posouzení, že kolidující označení vykazují značnou vizuální podobnost, a to i navzdory odlišnosti představované částmi slova „or“, respektive „an“. Jak totiž správně uvedl odvolací senát, tato odlišnost, jež se týká dvou písmen nacházejících se uprostřed kolidujících označení, nemůže vyvážit značnou podobnost, o níž bylo pojednáno výše a jež se týká začátku a konce uvedených označení.
- 38 Stejně tak se odvolací senát mohl domnívat, aniž se tím dopustil nesprávného posouzení, že kolidující označení vykazují značnou fonetickou podobnost. První a poslední slabiky kolidujících označení jsou totiž stejné. Odlišnost týkající se slabiky uprostřed slova nemůže zpochybnit značnou podobnost obou označení, jak správně uvedl odvolací senát. Pokud jde o skutečnost uvedenou žalobcem, že kolidující označení se v angličtině vyslovují s různým přízvukem, ta nemůže zpochybnit jejich fonetickou podobnost ani skutečnost, že v ostatních jazycích se vyslovují se stejným slovním přízvukem.
- 39 Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba mít za to, že mezi kolidujícími označeními existuje vizuální a fonetická příbuznost.
- 40 Tvzení žalobce, i kdyby bylo prokázáno, že výraz „toscoro“ je vymyšlený a bez zvláštního významu, kdežto dotčené CHZO odráží skutečnost, že se jedná o olivový olej pocházející z Toskánska, nemůže vést k závěru, že napadená ochranná známka neevokuje dotčené CHZO. Vedle toho, že tato okolnost nemůže zpochybnit vizuální a fonetickou příbuznost kolidujících označení, je vazba existující mezi CHZO a chráněným výrobkem inherentní samotné povaze CHZO a nemůže vést k oslabení ochrany, jež jim je přiznána unijním právem.
- 41 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem, a zejména k vizuální a fonetické příbuznosti mezi kolidujícími označeními se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že výraz „toscoro“ může evokovat CHZO „Toscana“, setká-li se spotřebitel s výrobkem stejného druhu, jako je výrobek chráněný uvedeným CHZO. Vizuální a fonetická blízkost totiž mohou vyvolat v mysli spotřebitele obraz olivového oleje, jež je chráněn CHZO „Toscana“, setká-li se s výrobkem téhož druhu nesoucím název „toscoro“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. února 2008, Komise v. Německo, C-132/05, EU:C:2008:117, bod 48).

- 42 Pokud jde o dotyčné výrobky, žalobce nezpochybňuje závěr odvolacího senátu, který ostatně není stížen nesprávným posouzením, že olivový olej je zahrnut mezi výrobky „olej a jedlé tuky“ a „rostlinné jedlé oleje a zejména olivový olej“, na něž se vztahuje napadená ochranná známka a jež spadají do třídy 29. Tyto výrobky jsou tedy stejného druhu jako olivový olej chráněný dotčeným CHZO.
- 43 Žalobce naproti tomu zpochybňuje závěr odvolacího senátu, že napadená ochranná známka evokuje dotčené CHZO pro výrobky „krémy ze zelených a černých oliv“, jež rovněž spadají do třídy 29.
- 44 Je třeba připomenout, že čl. 14 odst. 1 nařízení č. 2081/92, ve znění použitelném na projednávaný případ, stanoví, že se zamítne zápis jakékoli ochranné známky v jedné ze situací uvedených v článku 13 téhož nařízení a týkajících se téhož druhu výrobku. Dotčený výrobek tedy nutně nemusí být totožný s výrobkem, jenž je předmětem CHZO, ale musí s ním sdílet některé společné vlastnosti.
- 45 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že krémy z oliv na straně jedné a olivový olej na straně druhé mají společnou jednu důležitou vlastnost, a sice jsou potravinami vyráběnými z oliv. Jejich hlavní složka je tudíž stejná. Kromě toho je třeba odmítnout zjevně nepodložené tvrzení žalobce, že krémy z oliv jsou především „kosmetickými výrobky“. Vedle toho, že toto tvrzení není podložené, je totiž v rozporu s názvem a vysvětlivkou k výrobkům zařazeným do třídy 29 Niceského třídění, které odkazují především na jedlé výrobky. Odvolací senát dále správně uvedl – a žalobce v tomto ohledu neuvedl žádnou pádnou skutečnost – že výraz „krémy z oliv“ je dostatečně vágní pro to, aby zahrnoval krémy vyráběné z olivového oleje, a tedy existuje dostatečná blízkost mezi krémy z oliv a olivovým olejem. V tomto ohledu je ostatně třeba poukázat na to, že skutečnosti předložené vedlejším účastníkem řízení před EUIPO, zejména v jeho vyjádření ze dne 5. července 2013, ukazují, že některé pokrmy připravované na bázi oliv zahrnují jako složku olivový olej, který je případně chráněn dotčeným CHZO. Odvolací senát se tedy nedopustil nesprávného posouzení, když uvedl, že krémy z oliv jsou výrobky téhož druhu jako olivový olej chráněný dotčeným CHZO.
- 46 Ostatní argumenty žalobce nemohou tento závěr zpochybnit.
- 47 Pokud jde o skutečnost, že EUIPO zapsal ochranné známky velmi podobné dotčenému CHZO, je třeba připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 40/94, jsou přijímána v rámci vázané pravomoci, a nikoliv v rámci diskreční pravomoci. Jak tedy správně uvedl odvolací senát, legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, jak je vykládáno unijním soudem, a nikoli na základě jejich dřívější rozhodovací praxe (rozsudek ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, EU:C:2007:252, bod 65). Kromě toho i za předpokladu, že se žalobce svými argumenty ve skutečnosti dovolává porušení zásady rovného zacházení, je třeba připomenout, že dodržování této zásady musí být uvedeno do souladu s dodržováním zásady legality. Ostatně z důvodů právní jistoty a řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný a musí být proveden v každém konkrétním případě [rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 75 až 77]. Z výše uvedených důvodů se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení. Z toho vyplývá, že žalobce se nemůže za účelem vyvrácení závěru, ke kterému dospěl odvolací senát v napadeném rozhodnutí, účinně dovolávat dřívějších rozhodnutí EUIPO [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. května 2012, Universal Display v. OHIM (UniversalPHOLED), T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 39]. Kromě toho je třeba zdůraznit, že rozhodnutí EUIPO, jichž se žalobce dovolává, odkazovala na jiná označení, než o jaká šlo v projednávané věci.
- 48 Pokud jde o argument žalobce, že dotčené CHZO nemá dobré jméno, a i kdyby byl takovýto argument před Tribunálem přípustný, je neúčinný, neboť dobré jméno CHZO není podmínkou jeho ochrany, jak uvádí EUIPO ve svých písemnostech.
- 49 Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je třeba druhý žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 15 Dohody TRIPS

- 50 Žalobce tvrdí, že napadená ochranná známka splňuje podmínky stanovené v článku 15 Dohody TRIPS a dotčené CHZO splňuje podmínky stanovené v článku 22 této dohody. Vzhledem k tomu, že oba režimy zápisu se podle žalobce vzájemně vylučují, musí být napadená ochranná známka nadále zapsána v rejstříku unijních ochranných známek.
- 51 EUIPO, podporovaný Italskou republikou, a vedlejší účastník zpochybňují argumenty žalobce.
- 52 Je třeba připomenout, že podle článku 188 jednacího řádu nesmějí spisy předložené účastníky řízení před Tribunálem měnit předmět sporu před odvolacím senátem.
- 53 Jak přitom správně uvádí EUIPO ve svých písemnostech, žalobce se před odděleními EUIPO v žádném okamžiku nedovolával článku 15 Dohody TRIPS ve spojení s článkem 22 téže dohody.
- 54 Třetí žalobní důvod je tudíž třeba odmítnout jako nepřipustný.
- 55 Žalobu je tedy třeba v celém rozsahu zamítnout, aniž je nutné rozhodovat o přípustnosti druhého bodu návrhových žádání.

K nákladům řízení

- 56 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 57 Kromě toho podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponese vlastní náklady řízení.
- 58 Vzhledem k tomu, že EUIPO a vedlejší účastník požadovali náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné mu uložit náhradu jejich nákladů řízení.
- 59 Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Roberto Mengozzi ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP.**
- 3) **Italská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 2. února 2017.

Podpisy.